

порівнянні з 2013 роком зросла на 16,6%, або на 101,8 млн.грн. і становить 715,2 млн.грн., а їх частка в загальній сумі надходжень до місцевих бюджетів складає 27,4%. Від суб'єктів малого підприємництва, які працювали за спрощеною системою оподаткування (єдиний податок), у 2014 році надходжень до бюджету майже на 40,8 млн.грн. більше, ніж у 2013 році, і вони складають 242,5 млн.грн., у 2012 році становили 147,1 тис.грн., що майже в 2,5 раза більше, ніж у 2011 році.

Програмою розвитку Вінниччини 2020 є створення сприятливих умов для динамічного розвитку малого бізнесу.

Отже, визначимо заходи, щодо розвитку малого підприємництва на Вінниччині є:

- підтримка розвитку фермерства та малого підприємництва в сільській місцевості;
- формування інфраструктури розвитку малого підприємництва, у тому числі створення мережі інформаційно-консультативних центрів для підприємців та фермерів в районах та містах обласного значення області;
- стимулювання інноваційної активності малого бізнесу;

– створення ефективної інституційної мережі фінансової інфраструктури розвитку малого бізнесу в регіоні;

– реалізація завдань і заходів регіональної програми розвитку малого підприємництва у Вінницькій області;

– спрощення системи кредитування для малих підприємств, сприяння розвитку ринку фінансових послуг;

– сприяння провадженню спільної підприємницької діяльності прикордонних регіонів у сфері малого бізнесу;

– професійна підготовка кадрів для малого підприємництва;

– збільшення кількості суб'єктів господарювання в сфері обслуговування та туризму в сільській місцевості;

Висновок. Важливе значення у діяльності малого підприємництва є фінансово-кредитна підтримка. Фінансове забезпечення розвитку малого підприємництва може здійснюватися за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів, позабюджетних фондів, приватних вітчизняних та іноземних інвесторів.

Література

1. Стратегія збалансованого регіонального розвитку Вінницької області на період до 2020 року (нова редакція).
2. Офіційний сайт Вінницької обласної ради : <http://www.vinrada.gov.ua/main.htm>.
3. Мале підприємництво: суть та значення. http://osvita.ua/vnz/reports/econom_pidpr/21923/

УДК 336.11

ДОСЛІДЖЕННЯ НАВАНТАЖЕННЯ НА МІСЦЕВИЙ БЮДЖЕТ В РЕЗУЛЬТАТІ ПРОЦЕСУ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ВЛАДИ

Панасюк О. – ст. 3 курсу, гр. 3Ф1

Науковий керівник – викладач Гринчук О.Д

Вінницький технічний коледж

На сучасному етапі розвитку України як демократичної правової держави важливу роль відіграє запровадження реформи з децентралізації влади, яка полягає в утвердженні демократичного управління, передачі владних повноважень територіальним органам, забезпеченні широкої участі громадян в управлінні справами держави й суспільства в цілому. Проблема децентралізації на сьогодні є досить актуальною та широко обговорюється в наукових колах, експертами та громадськістю.

Вивченню теоретичних і практичних питань децентралізації влади, розвитку місцевого самоврядування приділяють увагу В. Авер'янов, В. Бакуменко, О. Бориславська, М. Братковський, І. Грицяк, В. Гройсман, Б. Данилишин, А. Лелеченко, В. Мамонова, О. Скрипнюк, І. Цурканова та ін. Проте, не зважаючи на низку наукових досліджень, дане питання залишається досить актуальним та потребує досліджень.

Основні положення про децентралізацію викладено в таких документах:

1. Концепція реформи місцевого самоврядування та територіальної організації влади.
2. Закон України «Про співробітництво територіальних громад».

3. Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розширення повноважень органів місцевого самоврядування та оптимізації надання адміністративних послуг» та в інших законодавчих актах та інших законодавчих актах.

Децентралізація — процес перерозподілу або диспергування функцій, повноважень, людей або речей від центрального управління.

У 2015 році здійснено перший етап фінансової децентралізації: прийнято зміни до Бюджетного та Податкового кодексів України щодо передачі органам місцевого самоврядування додаткових бюджетних повноважень і закріплення стабільних джерел доходів для їх реалізації.

Пріоритетами запроваджених змін визначено розширення прав органів місцевого самоврядування у прийнятті рішень та надання їм повної бюджетної самостійності щодо наповнення своїх бюджетів та здійснення видаткових повноважень. Одночасно передбачено збільшення джерел формування дохідної бази місцевих бюджетів за рахунок передачі окремих доходів з державного бюджету, запровадження нового виду податку – акцизного податку з кінцевих продажів, розширення бази оподаткування податком на нерухомість. Також запроваджено новий механізм

бюджетного регулювання – систему тотального збалансування усіх місцевих бюджетів замінено системою горизонтального вирівнювання податкоспроможності територій залежно від рівня надходжень на одного жителя. При цьому, вирівнювання здійснюється лише по одному податку – податку на доходи фізичних осіб, решта платежів залишаються в повному розпорядженні місцевих органів влади.

Аналіз виконання місцевих бюджетів за 2015 рік показав, що реалізація реформи міжбюджетних відносин, незважаючи на песимістичні настрої на стадії прийняття змін, дала позитивні результати. Приріст надходжень до загального фонду проти 2014 року склав 29,6 млрд. грн., або 42,1 відсотка, тоді як за експертною оцінкою фахівців Міністерства фінансів він прогнозувався в сумі 22,4 млрд. гривень. Як результат у 2015 році до загального фонду місцевих бюджетів надійшло 99,8 млрд. грн., що складає 116,0 відсотка до річних призначень, затверджених місцевими радами.

Також зазнала змін структура видатків місцевих бюджетів. Зросла частка видатків на виконання самоврядних повноважень, що свідчить про підвищення видаткової автономності місцевих бюджетів та ефективності використання бюджетних

коштів на місцевому рівні. Так, частка видатків на житлово-комунальне господарство збільшилась з 1,9 відсотка до 4,5 відсотка, або на 7,0 млрд. гривень. Зросла частка видатків на транспорт і дорожнє господарство з 1,4 відсотка у 2014 році до 2,3 відсотка у 2015 році, або на 2,9 млрд. гривень. Разом з цим, забезпечено відповідність фінансового ресурсу реальним потребам місцевих бюджетів у здійсненні видатків на делеговані державою повноваження.

Ще одним позитивним аспектом реформи міжбюджетних відносин є збільшення інвестиційних ресурсів місцевих бюджетів. Обсяг капітальних видатків за 2015 рік склав 32,2 млрд. грн. або 11,5 відсотка від обсягу видатків загального та спеціального фондів місцевих бюджетів. Це на 18,6 млрд. грн. або на 136,8 відсотка більше, ніж було у 2014 році. У 2015 році із Державного бюджету України до місцевих бюджетів було фактично надано трансфертів на загальну суму 174,0 млрд. грн., що на 43,4 млрд. грн., або на 33,2 відсотка більше ніж у 2014 році, у тому числі трансфертів із загального фонду – 173,2 млрд. грн., що на 56,4 млрд. грн., або на 48,3 відсотка більше порівняно з 2014 роком. Базова дотація з державного бюджету місцевим бюджетам перерахована в сумі 5,3 млрд. гривень.

Література

1. Про Стратегію сталого розвитку "Україна - 2020" [Електронний ресурс] : Указ Президента України від 12 січня 2015 року № 5/2015. – Режим доступу : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/5/2015>
2. Про схвалення Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні [Електронний ресурс] : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 1 квітня 2014 р. № 333-р – Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/333-2014-%D1%80>
3. Бориславська О., Заверуха І., Захарченко Е. та ін. Децентралізація публічної влади: досвід європейських країн та перспективи України / [Бориславська О., Заверуха І., Захарченко Е. та ін.].

УДК 336.2

ВПЛИВ ДЕРЖАВНОГО БОРГУ НА ЕКОНОМІЧНУ БЕЗПЕКУ ДЕРЖАВИ

Ярова Н. – ст. 5 курсу, гр. ФУДвнмз-11

Науковий керівник – к.е.н., ст. викладач Мирончук В.М.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки THEU

У теперішній час майже неможливо знайти державу, яка була б спроможна обходитися без запозичень. Основними причинами залучення державою позик є нестача власних фінансових ресурсів, необхідних для виконання боргових зобов'язань, фінансування проектів, покриття дефіциту державного бюджету, необхідність збільшення валютних резервів для забезпечення стабільності національної грошової одиниці. За умови ефективного використання залучені ресурси можуть стати позитивним чинником економічного зростання. Проте в іншому випадку збільшення заборгованості може призвести до фінансової кризи, порушити макроекономічну стабільність, що становить загрозу економічній безпеці.

Згідно бюджетного кодексу України [1], державний борг - це загальна сума боргових зобов'язань держави з повернення отриманих та непогашених кредитів (позик) станом на звітну дату, що виникають внаслідок державного запозичення.

За структурою державний борг поділяється на внутрішній та зовнішній. Внутрішній державний

борг — це сукупність зобов'язань держави перед резидентами. Він формується в результаті випуску державних цінних паперів, отримання кредитів та виникнення інших боргових зобов'язань. Зовнішній державний борг – це заборгованість держави перед іноземними громадянами, фірмами, урядами та міжнародними фінансовими організаціями. [3, с.332]

Державний борг тісно пов'язаний з економічною безпекою, адже спричиняє виникнення не лише фінансових, але і соціально-економічних проблем. [2] Взаємозв'язок між державним боргом та економічною безпекою можна відслідкувати на рис.1.

Відповідно до Методичних рекомендацій щодо розрахунку рівня економічної безпеки України, затверджених наказом Міністерства економічного розвитку та торгівлі України у жовтні 2013 року, економічна безпека – це такий стан національної економіки, який дає змогу зберігати стійкість до внутрішніх та зовнішніх загроз і здатний задовольняти потреби особи, сім'ї, суспільства та держави [4].